

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3177/2017. (VII. 14.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mellett eljáró másodfokú szolgálati bíróság Szf.9/2015/14. számú határozata alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó 2016. január 11-én az első fokon eljáró bíróság útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, és kérte a Kúria mellett eljáró másodfokú szolgálati bíróság Szf.9/2015/14. számú határozata, valamint a Budapest területén működő ítélőtábla mellett eljáró elsőfokú szolgálati bíróság Szf.4/2015/18. számú határozata alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [2] 1.1. A panasz alapjául szolgáló ügy tényállása szerint az indítványozó 2012. április 1-jétől három év határozott időre kinevezett bíró volt a Nagykanizsai Járásbíróságon. Egy konkrét ügyben 2014. október 14-én folytatódó tárgyalást tartott, ahol a tárgyalási történéseket diktálással magnetofonra rögzítette, amit leírásra leírójának átadott. A tárgyalás miatt a felperes október 21-én panasszal élt a járásbíróság elnökénél, aki október 28-án a panaszt észrevételezésre átadta a bírónak. Az indítványozó bíró ugyanezen a napon kézhez vette a magnószalagról készült leíratot, amelyhez bizonyos kiegészítéseket és javításokat ismét hangszalagra diktált és újra átadta a leírónak. A leíró a módosításokat elkészítette, de nem saját, hanem a bíró aláírásával látta el azokat, hivatkozva arra, hogy a leírt változat az eredetileg rögzített anyagtól jelentősen eltér. A járásbíróság elnöke az érintettek meghallgatása után más igazgatási intézkedést mellőzve arról tájékoztatta a bírót, hogy a feleknek az október 14-ei tárgyalásról szóló jegyzőkönyv, valamint a peres ügy érdemére vonatkozó tájékoztatás adható ki, ezen túlmenő tájékoztatás az igazgatási feladatok közé tartozik. A bíró ezt követően 23. sorszámú végzésében tájékoztatta a feleket a jegyzőkönyv leírása kapcsán felmerült problémáról, név szerint megjelölve a leíró és utalva arra, hogy minderről az illetékes bírósági vezetők is tudomással rendelkeznek.
- [3] Az előzőekben ismertetett események mellett más történések miatt is a Zalaegerszegi Törvényszék elnöke 2015. január 14-én a fegyelmi eljárást mellőzve figyelmeztette a bírót, aki azt nem fogadta el és a fegyelmi eljárás megindítását kérte. A fegyelmi eljárás tartama alatt, de még a fegyelmi tárgyalást megelőzően a fegyelmi jogkörben eljáró bíróság tudomására jutott, hogy az indítványozó bíró szolgálati jogviszonya megszűnt, tekintettel arra, hogy a bíró tevékenységének vizsgálata eredményeként úgy foglaltak állást, hogy határozatlan idejű kinevezésre nem alkalmas. Az indítványozó bírói jogviszonya a törvény erejénél fogva megszűnt, így a fegyelmi eljárás megszüntetésének lett volna helye, azonban a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény (a továbbiakban: Bjt.) 123. § (4) bekezdése alapján – figyelemmel az eljárás alá vont indítványozó bíró kérésére is – a fegyelmi vétség elkövetése tárgyában a fegyelmi bíróságnak hatáskörében állt dönten. E határozat – és az azt fellebbezés folytán felülvizsgáló másodfokú határozat – képezi az alkotmányjogi panasz tárgyát. A fegyelmi eljárás során a vizsgálóbiztos jelentésében a bíró terhére rótt több magatartás tekintetében nem állapították meg a fegyelmi vétség elkövetését, egy tekintetben azonban – a nevezett tájékoztató végzés meghozatalával és közlésével – úgy tekintette a szolgálati bíróság, hogy a fegyelmi vétség elkövetése megvalósult.
- [4] A fegyelmi jogkörben eljáró Budapest területén működő ítélőtábla mellett eljáró elsőfokú szolgálati bíróság háromtagú, hivatásos bírákból álló tanácsa Szf.4/2015/18. számú határozatával az eljárást megszüntette és megállapította, hogy az eljárás alá vont bíró az adott ügyben a 23. sorszámú végzés meghozatalával és annak fellelkel való közlésével fegyelmi vétséget követett el, megsértve ezzel a Bjt. 37. § (2) bekezdését. Bár a jegyzőkönyv időszerű elkészültének elmaradása nem a bírónak volt felróható, azáltal, hogy a bíró a felek tudomására hozta

a bírósági szervezeten belül fellépett ellentéteket, megszegte a Bjt. 37. § (2) bekezdésében foglalt kötelezettségét, amely szerint „[a] bíró köteles a tisztségéhez méltó, kifogástalan magatartást tanúsítani és tartózkodni minden olyan megnyilvánulástól, amely a bírósági eljárásba vetett bizalmat vagy a bíróság tekintélyét csorbítaná”. „A bíróságon kialakult konfliktus ügyféllel történt ismertetése alkalmas volt arra, hogy súlyosan csorbítsa a bíróság tekintélyét”, ami megalapozta a fegyelmi vétség megállapítását. A szolgálati bíróság határozata ellen mind a fegyelmi eljárást kezdeményező törvényszéki elnök, mind az eljárás alá vont bíró fellebbezéssel élt. A Kúria mellett eljáró másodfokú szolgálati bíróság háromtagú, hivatásos bírákból álló tanácsa SzfF.9/2015/14. számú határozatával a fellebbezéssel nem támadott részek érintetlenül hagyásával a fellebbezéssel támadott határozatot helybenhagyta. A másodfokú szolgálati bíróság egyetértett az elsőfokú szolgálati bíróság azon álláspontjával, amely szerint az eljárás alá vont bíró jogszerűen egészítette ki, helyesbítette az eredeti diktálás alapján készült leíratot: tárgyalási jegyzőkönyvnek nem az eredeti magnószalagra rögzített hangfelvétel, hanem a bíró által véglegesített dokumentum minősül. Egyetértett továbbá az elsőfokú határozat azon részeivel is, amelyek a más magatartások kapcsán a bíró fegyelmi felelősség alóli felmentését tartalmazták. A 23. sorszámú végzés meghozatala és kiadása kapcsán a fegyelmi vétség elkövetését az elsőfokú szolgálati bíróság megállapította – a másodfokú szolgálati bíróság ezen álláspontjával is egyetértett, elutasítva az indítványozó bíró fellebbezését. A Kúria mellett eljáró másodfokú szolgálati bíróság egyetértett azzal az elsőfokú határozatban tett megállapítással, amely szerint a kifogásolt tájékoztató végzés meghozatala és közlése „alkalmas volt a bíróság tekintélyének csorbítására”. A bíró nem volt kényszerhelyzetben – ahogy arra fellebbezésében hivatkozott –, hiszen a felek tájékoztatása tartalma tekintetében volt választása: nem kellett volna a feleket a szervezeten belüli vélt vagy valós konfliktusról, mulasztásokról tájékoztatni. A bíró fellebbezésében nem, csak az azt követően előterjesztett beadványában hivatkozott arra, hogy a fegyelmi eljárás vizsgálóbiztosának eljárása szabályszerűtlen volt, ezen hivatkozását azonban a másodfokú tanács, mint elkésett elutasította. Szintén mellőzte a másodfokú szolgálati bíróság a bíró által hivatkozott igazgatási vezetői és leírói mulasztások és az ebből következő esetleges felelősség értékelését, mivel az eljárás tárgya nem e személyek, hanem az indítványozó bíró magatartásának értékelése volt.

- [5] 1.2. Az indítványozó a Kúria mellett eljáró másodfokú szolgálati bíróság ezen határozata ellen fordult az Alkotmánybírósághoz. Alkotmányjogi panaszában az Abtv. 27. §-a alapján kérte, hogy az Alkotmánybíróság semmisítse meg a Kúria támadott döntését, mert álláspontja szerint az ítélet sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését. Hivatkozott még az Alaptörvény Q) cikk (2)–(3) bekezdésére, a XV. cikk (2) bekezdésére, valamint az Emberi Jogok Európai Egyezményének (a továbbiakban: EJE) 6. és 13. cikkére is. Hiánypótlásában az indítványozó a Q) cikkre való hivatkozását nem tartotta fenn.
- [6] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (2) bekezdésében meghatározottak szerint elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg. Az indítványozó alkotmányjogi panaszát az Abtv. 27. §-ára alapozza, amely szerint alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. A Kúria mellett eljáró másodfokú szolgálati bíróság határozata ellen nincs helye fellebbezésnek, az indítvány tehát e tekintetben megfelel a törvényi feltételeknek. Az indítványozó jogosultnak és érintettnek is tekinthető, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panaszát. A panaszos az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott határidőn belül terjesztette elő az indítványt. Az indítvány az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében támasztott feltételeknek csak részben felel meg. Az indítványozó megjelölte az Alaptörvény és az Abtv. azon rendelkezéseit, amelyek az Alkotmánybíróság hatáskörét meghatározzák az adott ügyben. Az indítvány tartalmaz ugyan határozott kérelmet a megjelölt bírósági döntés megsemmisítése iránt, valamint indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében, illetve XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésben foglaltakat, a XV. cikk (1) bekezdése tekintetében azonban semmilyen indokolás nem lelhető fel. Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy az Alaptörvény XXIV. cikke a hatósági eljárásokra vonatkozik, tekintettel azonban arra, hogy az indítványozó megjelölte a XXVIII. cikk (1) bekezdését is, a tisztességes eljárás sérelmére vonatkozó indítványi elemeket e cikk tekintetében vizsgálta meg. Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikkéhez kapcsolódóan hivatkozott még az EJE tisztességes eljárást (6. cikk) és jogorvoslatot (13. cikk) garantáló rendelkezéseire is.

- [7] 3. Az Abtv. 29. §-a az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további, alternatív jellegű tartalmi feltételeiként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-elleneséget tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. Tekintettel arra, hogy határozott kérelmet az indítvány csak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésével kapcsolatban tartalmazott, a továbbiakban a befogadhatóság fenti feltételeit is csak ebben a körben vizsgálta az Alkotmánybíróság.
- [8] 3.1. A tisztességes eljárásához való jog kapcsán az indítványozó hosszasan idézi az Alkotmánybíróság korábbi gyakorlatát, és azt az ügyében eljáró vizsgálóbiztos eljárására vonatkoztatva sérelmezi, hogy az eljárás előkészítetlen volt, így a fegyelmi tanács eljárása sem lehetett tisztességes. Különösen sérelmezi, hogy a 23. sorszámú végzést csak külön felhívásra küldték meg az elsőfokú szolgálati bíróságnak, így az előkészítés nem lehetett teljes. Ennek kapcsán az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a vizsgálóbiztos jelentése tartalmazta a végzést mint a fegyelmi vétséget álláspontja szerint megalapozó egyik körülményt, azt azonban valóban nem részletezte. A Budapest területén működő ítéletábránál eljáró elsőfokú szolgálati bíróság a hivatkozott végzést eljárása során beszerezte és arra vonatkozóan az indítványozó nyilatkozhatott, álláspontját előadhatta, és az indítványában maga is úgy fogalmazott, hogy a szolgálati bíróság körültekintően állapította meg a tényállást. E körben a Kúria mellett eljáró másodfokú szolgálati bíróság utalt arra, hogy a vizsgálóbiztos eljárását az indítványozó késve, a fellebbezést követően kívánta vitatni, amelynek már nem volt helye.
- [9] 3.2. Az indítványozó kiegészített alkotmányjogi panaszában arra is hivatkozott, hogy a bíróság helytelenül értékelte a bizonyítékokat, így a bizonyítási teher megfordult, azaz neki kellett bizonyítania, hogy nem követett el fegyelmi vétséget, és ez összességében sérti a tisztességes eljárásához való jogát. Az indítványozó azt is sérelmezte, hogy a szolgálati bíróság bizonyítási indítványait figyelmen kívül hagyta, illetve nem vizsgálta a járásbíró elnökének, valamint az ügyben érintett leírónak a magatartását, mulasztását, vétkességét. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata értelmében alkotmányjogi panasz alapján eljárva is csak az alkotmányossági szempontokat vizsgálja, tartózkodik attól, hogy a tényállás megállapítására és a jogszabályok értelmezésére és azok alkalmazására hivatott bíróságok tevékenységét felülbírálja. Az Alkotmánybíróság ismételtén rámutat arra, hogy „[s]em a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíró« szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el” {elsőként lásd: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]}. Amennyiben az alkotmányjogi panasszal támadott bírói ítélet kapcsán megállapítható, hogy az valamennyi, az ügy szempontjából lényeges kérdés vizsgálatára kitér, az értékelés szempontjairól megfelelően számot ad „[a]z Alkotmánybíróság [...] a rendes bíróságoktól eltérően nem a felülbírálatra alkalmasság szempontjából vizsgálja a bíróságok indokolási kötelezettségének teljesítését, és tartózkodik attól, hogy jogági dogmatikához tartozó kérdések helytállóságáról, illetve törvényességéről, avagy kizárólag törvényértelmezési problémáról állást foglaljon {3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]}. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság nem vizsgálja azt sem, hogy az indokolásban megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, mint ahogy azt sem vizsgálja, hogy a jogalkalmazó helytállónan értékelte-e az eljárásban beszerzett bizonyítékokat és előadott érveket, vagy a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás megalapozott-e. A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése, és mérlegelése ugyanis az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat {3237/2012. (IX. 28.) AB végzés, 3309/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [5]}” {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]}. Az Alkotmánybíróság – a fentebb ismertetett gyakorlata alapján – a jelen ügyben is tartózkodott a bizonyítékok mérlegelésének, értékelésének felülvizsgálatától.
- [10] 3.3. A jogorvoslatához való jog kapcsán az indítványozó azt sérelmezte, hogy a másodfokon eljáró szolgálati bíróság – állítása szerint – nem vette figyelembe érveit a munkáltatói közrehatás értékelése kapcsán, ezért sérült a tisztességes tárgyaláshoz és a hatékony jogorvoslatához való joga. Az Alkotmánybíróság azonban úgy ítélte meg, hogy a másodfokon eljáró szolgálati bíróság helybenhagyó ítélete indokolásában érintette az igazgatási vezetőket, a leíró magatartását, de azok értékelését szükségtelenné tartotta az eljárás tárgyának megítéléséhez. Az alkotmányjogi panasz így tartalma szerint ennek az értékelésnek a felülbírálatára irányul. Az Alkotmánybíróság a bíróságok ítéleteit azonban csak akkor bírálhatja felül, ha azok az Alaptörvény megsabta értelmezési tartományt megsértik, és ezáltal a bírói döntés alaptörvény-ellenes lesz {3088/2016. (V. 2.) AB végzés, Indokolás [24]; 3213/2016. (X. 26.) AB végzés, Indokolás [20]}. Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben nem észlelt olyan értelmezési hibát, amely a tisztességes eljárásához való alkotmányos joggal érdemi összefüggésben állna; az

indítványnak ezen alaptörvényi rendelkezésre hivatkozó érvei nem támasztanak alá a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, és nem vetnek fel az Abtv. 29. §-a szerinti alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem. A jogorvoslathoz való jog sérelmét csak állította az indítványozó, de nem terjesztett elő olyan alkotmányjogilag értékelhető érvelést, amely az érdemi eljárás lefolytatását megalapozta volna.

- [11] Az Alkotmánybíróság mindezek alapján megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában, illetve – részben – az 52. § (1b) bekezdésében írott feltételeknek, így annak befogadására nincs lehetőség. Az Alkotmánybíróság ezért az indítványt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2017. július 4.

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető,
előadó alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/169/2016.

